

Rep. nr. 11/16

*

AR. NA-004bis-15
E/XXXX

*

Eindbeslissing bij
verstek d.d. 21 maart
2016

*

Beroep tegen de
beslissing van de
Leidend ambtenaar van
6 mei 2015

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

Mevrouw A..., kinesitherapeute, wonend te XXXX,

appellante met als raadsman meester B , advocaat te XXXX, geen van beiden verschijnende,

Tegen

RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE (verder: DGEC), openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, mevrouw C , verpleegkundige-
controleur en mevrouw D , jurist, ambtenaren bij geïntimeerde

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 15 februari 2016 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

1. RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de beslissing van de Leidend ambtenaar van 6 mei 2015, ter kennis gegeven aan appellante op 13 mei 2015,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van appellante van 11 juni 2015, ontvangen bij griffie van de Kamer van eerste aanleg op 12 juni 2015,
- de besluiten namens geïntimeerde van 30 juni 2015, neergelegd bij de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 30 juni 2015;
- de vaststelling van rechtsdag op 15 februari 2016.

Mevrouw C . werd gehoord op de openbare terechtzitting van 15 februari 2016

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 21 maart 2016, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg

*
* *

2. Voorwerp van het geschil

Aan appellante werden de volgende inbreuken ten laste gelegd, aangerekend in de periode van 25-06-2012 tot 08-04-2014:

2.1. Invullen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model G met aanrekenen in haar naam, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd.

Wettelijke en reglementaire basis

Artikel 73bis van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1

1° reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet werden verleend of afgeleverd,

Artikel 7 van de NGV

§ 1. Verstrekkingen die tot de bevoegdheid van de kinesitherapeuten behoren (.)

2° Verstrekkingen, verricht aan rechthebbenden bedoeld in § 11 van dit artikel (.)

II Verstrekkingen, verricht bij de rechthebbenden thuis.

561013 M22 Individuele kinesitherapiezitting waarbij de persoonlijke betrokkenheid van de kinesitherapeut per rechthebbende een globale gemiddelde duur van 30 minuten heeft.

Er werden bij één verzekerde negen verstrekkingen ten onrechte aangerekend voor 185,40 euro

2.2. Invullen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model G met aanrekenen in haar naam, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, van verstrekkingen voor kinesitherapie die niet overeenkomen met de werkelijk uitgevoerde verstrekkingen, terwijl de werkelijk uitgevoerde verstrekkingen niet aanrekenbaar waren omdat aan de reglementaire voorwaarden uit de Nomenclatuur niet

werd voldaan.

Mevrouw A . heeft verstrekkingen aangerekend die verricht zijn in de praktijkkamer van een kinesitherapeut, terwijl in werkelijkheid de verstrekkingen bij de verzekerde thuis waren verricht. De verstrekkingen bij de verzekerde thuis waren niet aanrekenbaar omdat de voorschrijvende arts niet uitdrukkelijk op het voorschrift heeft vermeld dat de patient de woonst om medische of sociale redenen niet kon verlaten

Wettelijke en reglementaire basis

Artikel 73bis van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1

()

2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet.

Artikel 7 van de NGV

§ 1. *Verstrekkingen die tot de bevoegdheid van de kinesitherapeuten behoren. (.)*

2° Verstrekkingen, verricht aan rechthebbenden bedoeld in § 11 van dit artikel

I. a) Verstrekkingen verricht in de praktijkkamer van een kinesitherapeut, gelegen buiten een ziekenhuis of een georganiseerde medische dienst

560652 M24 *Individuele kinesitherapiezitting waarbij de persoonlijke betrokkenheid van de kinesitherapeut per rechthebbende een globale gemiddelde duur van 30 minuten heeft*

5° Verstrekkingen verricht aan rechthebbenden die zich in een van de in § 14, 5°, A, van dit artikel omschreven situaties bevinden.

I. a) Verstrekkingen verricht in de praktijkkamer van een kinesitherapeut, gelegen buiten een ziekenhuis of een georganiseerde medische dienst.

563010 M24 *Individuele kinesitherapiezitting waarbij de persoonlijke betrokkenheid van de kinesitherapeut per rechthebbende een globale gemiddelde duur van 30 minuten heeft*

563054 M13 *Als de zitting 563010 niet mag worden geattesteerd, rekening houdende met de in § 14 van dit artikel vastgestelde beperkingen individuele kinesitherapiezitting waarbij de persoonlijke betrokkenheid van de kinesitherapeut per rechthebbende een globale gemiddelde duur van 30 minuten heeft*

§ 9bis ()

De verstrekkingen bij de rechthebbenden thuis mogen enkel worden aangerekend indien de voorschrijvende arts uitdrukkelijk op het voorschrift heeft vermeld dat de patiënt de woonst om medische of sociale redenen niet kan verlaten.

Bij zes verzekerden werden 450 verstrekkingen 560652 M24, 80 verstrekkingen 563010 M24 en negen verstrekkingen 563054 M13 ten onrechte aangerekend. In totaal komt dat neer op 539 verstrekkingen ten onrechte aangerekende verstrekkingen voor 9 273,15 euro

2.3. Invullen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model G met aanrekenen in haar naam, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, van verstrekkingen voor kinesithherapie die niet aanrekenbaar waren omdat aan de reglementaire voorwaarden uit de Nomenclatuur niet werd voldaan.

Mevrouw A. heeft verstrekkingen aangerekend, die verricht zijn bij de verzekerde thuis, zonder dat de voorschrijvende arts uitdrukkelijk op het voorschrift heeft vermeld dat de patiënt de woonst om medische of sociale redenen niet kon verlaten.

Wettelijke en reglementaire basis:

Artikel 73bis van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1.

(..)

2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet.

Artikel 7 van de NGV:

§ 1. *Verstrekkingen die tot de bevoegdheid van de kinesitherapeuten behoren (.)*

2° *Verstrekkingen, verricht aan rechthebbenden bedoeld in § 11 van dit artikel*

II. *Verstrekkingen, verricht bij de rechthebbenden thuis*

561013 *M22 Individuele kinesitherapiezitting waarbij de persoonlijke betrokkenheid van de kinesitherapeut per rechthebbende een globale gemiddelde duur van 30 minuten heeft*

781874 en **781955** *Uitgaven voor de maximumfactuur*

§ 9bis (.)

De verstrekkingen bij de rechthebbenden thuis mogen enkel worden aangerekend indien de voorschrijvende arts uitdrukkelijk op het voorschrift heeft vermeld dat de patiënt de woonst om medische of sociale redenen niet kan verlaten.

Bij drie verzekerden werden 451 verstrekkingen 561013 M22, 40 verstrekkingen 781874 en 60 verstrekkingen 781955 ten onrechte aangerekend. In totaal zijn dat 551 ten onrechte aangerekende verstrekkingen voor 9435,30 euro.

2.4. Invullen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model G met aanrekenen in haar naam, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, van verstrekkingen voor kinesitherapie die mits inachtneming van de reglementaire voorwaarden uit de Nomenclatuur niet mochten aangerekend worden, aangezien de aanrekening gebeurde op basis van een gewijzigd en dus ongeldig medisch voorschrift.

Wettelijke en reglementaire basis

Artikel 73bis van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1.

(..)

2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet.

Artikel 7 van de NGV

§ 1. *Verstrekkingen die tot de bevoegdheid van de kinesitherapeuten behoren (..)*

2° Verstrekkingen, verricht aan rechthebbenden bedoeld in § 11 van dit artikel.

II. Verstrekkingen, verricht bij de rechthebbenden thuis

561013 M22 *Individuele kinesitherapiezitting waarbij de persoonlijke betrokkenheid van de kinesitherapeut per rechthebbende een globale gemiddelde duur van 30 minuten heeft*

§ 2. *Voor de in de vorige paragraaf omschreven verstrekkingen wordt een tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging alleen verleend als ze door een arts zijn voorgeschreven ..*

§ 3. *Het medisch voorschrift*

Het medisch voorschrift moet minimaal volgende gegevens bevatten

- i) de vermelding « dat de patiënt de woonst om medische of sociale redenen niet kan verlaten » indien de verstrekkingen bij de rechthebbende thuis dienen te worden verleend*

. Het concept van de behandeling en de frequentie worden vastgesteld op initiatief en onder de verantwoordelijkheid van de kinesitherapeut, behalve als de voorschrijver beide of een van beide vermeldt. Als de kinesitherapeut het niet eens is met de frequentie of met het concept van de voorgeschreven behandeling, neemt hij, met het oog op eventuele wijzigingen, contact op met de voorschrijver. Die wijzigingen alsmede het akkoord van de voorschrijvend geneesheer moeten in het dossier van de

rechthebbende worden vermeld. .

§ 9bis. (.)

De verstrekkingen bij de rechthebbenden thuis mogen enkel worden aangerekend indien de voorschrijvende arts uitdrukkelijk op het voorschrift heeft vermeld dat de patient de woonst om medische of sociale redenen niet kan verlaten.

Koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Artikel 105. *Ieder erkend persoon behoort de doktersvoorschriften stipt in acht te nemen.*

Er werden bij één verzekerde 60 verstrekkingen 561013 M22 ten onrechte aangerekend voor een totaal bedrag van 1.216,20 euro

Voor die tenlasteleggingen, bedraagt het **totale bedrag** van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen **20.110,05 euro**

*
* *

3. Beslissing van de Leidend ambtenaar van 6 mei 2015

De Leidend ambtenaar stelde in zijn beslissing van 6 mei 2015 vast dat de ten laste gelegde feiten bewezen waren en veroordeelde appellante tot de terugbetaling van het nog niet geregulariseerde ten onrechte aangerekende bedrag en legde een administratieve geldboete op van 100% met uitstel van drie jaar voor tenlastelegging 1

4. Standpunt van de partijen

4.1 standpunt van appellante:

Hier kan verwezen worden naar de "samenvatting van de verweermiddelen" in de bestreden beslissing waar de argumenten van appellante (toen verweester) correct werden weergegeven en samengevat

Appellante betwist de tenlasteleggingen niet of nauwelijks. Ze meent dat sommige terugvorderingen onbillijk en onrechtvaardig zijn en roept haar goede trouw en goede bedoelingen in.

In het verzoekschrift tot hoger beroep meent ze dat de bestreden beslissing niet te rijmen is met de Nationale Overeenkomst van 1 januari 2015, want daarin wordt bepaald dat de Overeenkomstencommissie de nodige maatregelen neemt om de kinesitherapeut toe te laten om op basis van zijn eigen competenties en zijn professionele ervaring te oordelen of de verzorging in zijn praktijkkamer of bij de rechthebbende thuis wordt

verleend

Appellante legt ook medische attesten of verklaringen neer waaruit blijkt dat ze patiënten thuis bezocht omdat die zich om medische of sociale redenen niet mochten verplaatsen

4.2. standpunt van geïntimeerde:

De bepalingen van de nomenclatuur zijn van openbare orde en moeten dus strikt worden toegepast.

De betwiste verstrekkingen beantwoorden niet aan de duidelijke nomenclatuurregels

Goede trouw en/of onwetendheid van de zorgverlener sluiten het opleggen van een administratieve geldboete niet uit

De Nationale Overeenkomst gold enkel in 2015

*
* *
*

5. Beoordeling

5.1 de ontvankelijkheid

De bestreden beslissing werd aan appellante betekend bij brief van 13 mei 2015. Het verzoekschrift in hoger beroep werd ter griffie ontvangen op 12 juni 2015. Het verzoekschrift is regelmatig naar tijd en vorm en is dus ontvankelijk. Dit wordt door geïntimeerde overigens niet betwist.

5.2 ten gronde:

5.2.1 De terugvordering

5.2.1.1 principes:

De nomenclatuur moet strikt worden toegepast

Het sociaal zekerheidsrecht geacht de openbare orde te raken (AH Gent, 16.1.1995, J.T.T. 1995, 309, AH Bergen, 11.12.1992, T.S.R. 1993, 299, AH Antwerpen, 14.2.1992, T.S.R. 1993, 390, AH Bsl, 7.1.1991, Rechtspr. Arb. Br. 1991, 180). Een instelling belast met een openbare dienst, zoals een sociale zekerheidsinstelling, mag slechts strikt de voordelen toekennen waarin de wet voorziet, onder de voorwaarden die daarvoor gelden, zo niet worden gelden afgewend van hun wettelijke bestemming en onttrokken aan de gemeenschap van gerechtigden, wat de werking van de openbare dienst in het gedrang brengt (W. VAN EECKHOUTTE, Sociaal Compendium SZR, 2009-2010, p. 106, nr. 10161). Zo kan getwijfeld worden of alle bepalingen

van de sociale zekerheidswetgeving van openbare orde zijn, moet minstens aangenomen worden dat de bepalingen die het toepassingsgebied (Cass 3 10 1988, Soc Kron 1989, 41, Cass 24 4 1989, J T T 1989, 295), de vaststelling (Cass 28 2 1994, R Cass. 1994, 166) en de bepalingen betreffende de berekening van de vergoeding en de verjaring van openbare orde zijn De ziekte- en invaliditeitsverzekering, als onderdeel van het sociaal zekerheidsrecht, is dan ook van openbare orde (AH Antw. 6.4 1993, T S R 1993, 418; AH Antw 2 2 2004, Soc. Kron 2004, 338; AH Antw 13 1 2004, Soc Kron 2004, 336) en de voorwaarden tot toekenning van uitkeringen moeten strikt worden uitgelegd (AH Bergen, 28.6 1995, I.B. Riziv, 1996/ 3, 358)

Ook de nomenclaturebepalingen zijn dus van openbare orde (AH Antw , 14.12 2010, onuitgegeven, AR 2007/AA/582, raadpl via Juridat, AH Antw , 22 2 2005, onuitgegeven, AR 20030310, raadpl via Juridat)

Er kan bijgevolg slechts sprake zijn van ZIV-uitkeringen voor zover strikt is voldaan is aan de nomenclatuurregelgeving De zorgverlener die de reglementering niet naleeft kan de gevolgen ervan als onbillijk of onrechtvaardig aanvoelen, maar dat heeft hij dan enkel aan zichzelf te wijten

5 2 1 2 in concreto

Tenlastelegging 1 werd nooit betwist

Dat de Nationale Overeenkomst van 1 januari 2015, dus **na** de incriminatieperiode, aan de kinesitherapeuten zelf de mogelijkheid geeft om te oordelen of de verstrekking beter plaats vindt in de praktijkkamer of bij de patient thuis is niet relevant de discussie gaat daar niet over en doet geen afbreuk aan de nomenclatuurregelgeving zoals ten tijde van de inbreuken Artikel 7 §9 bis bepaalde zeer duidelijk "De verstrekkingen bij de rechthebbende thuis mogen enkel worden aangerekend indien de voorschrijvende arts uitdrukkelijk op het voorschrift heeft vermeld dat de patient de woonst om medische of sociale redenen niet kan verlaten"

Dit was hier dus niet gebeurd, zodat de tenlastelegging 2 gegrond is Dit werd trouwens door appellante zelf toegegeven in haar verklaring van 18 6 2014. De latere medische attesten zijn niet ter zake

De tenlasteleggingen 3 en 4 zijn eveneens gegrond, vermits appellante toegaf dat de verzekerde zich kon verplaatsen of het attest van de geneesheer aanpaste (wat overigens ook schriftvervalsing is)

Alle teruggevorderde bedragen werden ondertussen terugbetaald

5 2 2 de administratieve geldboete

5 2 2 1. principes

De administratieve geldboete heeft een strafkarakter, zodat een aantal

principes uit het strafrecht moeten worden herinnerd en toegepast

Goede trouw speelt geen rol bij de strafbaarheid van de overtredingen van de nomenclatuur (wél bij de straftoemeting)

Hoewel een louter "materiele" inbreuk niet bestaat, is niet noodzakelijk kwade trouw of een ander bijzonder opzet vereist als constitutief bestanddeel van de strafbare inbreuk. Elke inbreuk onderstelt wel altijd een moreel element. Bij gebrek aan nadere precisering of expliciet intentioneel strafbaarheidsvereiste volstaat het bewijs dat de dader de inbreuk wetens en willens, dit wil zeggen vrijwillig en zonder enige dwang, heeft gepleegd. De dader gaat dan pas vrijuit als overmacht, onoverwinnelijke dwaling of een andere schuldsluitingsgrond is aangetoond, minstens geloofwaardig is (Cass 27 9 2005, P 05 0371.N/1).

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd in geval van een louter administratieve vergissing, onachtzaamheid, slordigheid of onwetendheid. Onwetendheid zou wel kunnen ingeroepen worden, maar enkel als deze te wijten is aan een onoverkomelijke gebeurtenis waar men geen vat op heeft (AH Antw , 8.4 2008, onuitgegeven, AR 2010623, inzake van PONJAERT t RIZIV)

5 2 2 2. in concreto.

De Leidend ambtenaar legde een minimale administratieve geldboete op en kende dan nog integraal uitstel toe (hoewel het "aanpassen" van medische attesten door een andere zorgverlener, als schriftvervalsing, een ernstig misdrijf is, wat bij appellante schijnbaar niet doordringt). De beslissing van de Leidend ambtenaar was mild en correct, want er werden inbreuken begaan op zeer duidelijke bepalingen van de nomenclatuur.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006,

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement,

Rechtsprekende bij verstek,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond,

Bevestigt de bestreden beslissing van 6 mei 2015,

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 21 maart 2016 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Jan Vermeir, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg,
- Martin Volcke, griffier.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin Volcke

Jan Vermeir

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan Vermeir, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Jacky De Pierre en dokter Bernard Debbaut, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Theo Hamblok en de heer Luc Vermeeren, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van kinesitherapeuten

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid). De verschuldigde sommen worden binnen de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissingen betaald. Bij gebrek aan betaling binnen die termijn, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening, te rekenen vanaf het verstrijken van die termijn. (artikel 156, § 1, tweede lid).

